

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsat forældrebetaling i kommuner med pasningsgaranti.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 5/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF har med dette beslutningsforslag fremsat et beundringsværdigt kort forslag. Det skal nemlig være billigere at få passet børn, mener SF. SF vil dog ikke have, at det skal være så billigt, som Socialdemokratiet foreslår, nemlig at taksterne skal ned til 1.000 kr. om måneden. Jeg har set, at hr. Villy Søvnal i et indlæg i pressen har sagt: Hvorfor takke ja til en discountinstitution til 1.000 kr., hvis vi kan få en kvalitetsinstitution til 1.300 kr.?

Det kan nu også undre mig, at Socialdemokratiet vil have prisen ned til 1.000 kr. Det er jo trods alt ikke længe siden, at de som regeringsparti i 1999 indførte den forhøjede forældrebetaling. Den forhøjede forældrebetaling skulle være en hjælp til kommunerne, så de sikrer, at forældre kan få passet deres børn, og det har jo været en succes. Næsten alle kommuner har indført pasningsgaranti, i dag er der jo kun omkring 21 kommuner, der ikke har pasningsgaranti. Så hvorfor afskaffe denne mulighed? Regeringen ser selvfølgelig gerne, at de sidste kommuner kommer med.

Jeg vil også minde om, at forældre, der er inde under fripladsskalaen, ikke betaler den forhøjede forældrebetalingsandel. Det betyder, at en sænkning af forældrebetalingsandelen ikke kommer de økonomisk trængte til hjælp.

SF skriver i bemærkningerne til forslaget, at taksterne har nået et uacceptabelt højt niveau.

Det er meget vigtigt at understrege, at taksterne afspejler den udgift, kommunerne har til dagtilbud, eller sagt med andre ord, der er en sammenhæng mellem kommunernes udgifter til et dagtilbud og så den pris, forældrene betaler. Kommunerne kan altså ikke frit vedtage en takst, som man indimellem har kunnet tro, når man har fulgt debatten i medierne. Der er et loft over, hvor meget taksterne kan stige, nemlig til 30 pct. eller 33 pct. af de budgetterede udgifter.

Stigningerne i taksterne kan derfor f.eks. skyldes, at der er indført pasningsgaranti, og at kommunen derfor har hævet procentandelen for forældrebetalingen, at kommunen har fjernet eller nedsat et frivilligt tilskud til nedsættelse af taksten, at der er sket standardforbedringer af dagtilbuddene, eller at der er kommet flere udgifter, f.eks. flere støttepædagoger.

For at få et mere nuanceret billede af, hvad der ligger bag ved stigningerne i taksterne, er Den Sociale Servicestyrelse blevet bedt om at foretage en undersøgelse af årsagerne til udviklingen i udgifterne til dagtilbud over de seneste år. Undersøgelsen kommer i april måned og giver så forhåbentlig et billede af, hvorfor prisen på dagtilbud i nogle kommuner er højere end i andre og også er meget høje i nogle kommuner.

Kl. 20.30

Jeg vil også minde om, at regeringens udvalg om børnefamiliernes vilkår er ved at se på, hvor der er muligheder og behov for at støtte børnefamilierne mere. Regeringen finder på den baggrund ikke anledning til nu at tage skridt til at fjerne muligheden for den forhøjede forældrebetaling. Så hermed afviser regeringen beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Tak for besvarelsen.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi igen får en tale, der hedder vent og se med De Konservative.

Jeg roser altid ministeren, når jeg finder anledning til det, og når jeg er enig med ministeren. Og da ministeren meldte ud, at taksterne mange steder var blevet for høje, så antog jeg selvfølgelig, at det var, fordi ministeren *mente*, at